

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

До реєстр. № 3180-1 від 13.03.2020
Народний депутат України
А. Осадчук

ВИСНОВОК **на проект Закону України «Про внесення змін до** **Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України»** **(щодо приведення у відповідність до чинних норм антикорупційного** **законодавства України)»**

Метою законопроекту, як зазначено в пояснювальній записці до нього, є приведення Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» (далі – Закон) у відповідність до чинних норм антикорупційного законодавства України.

Досягнення зазначеної мети передбачається шляхом доповнення ч. ч. 1, 4 ст. 6 Закону положеннями, згідно з якими в разі набрання законної сили рішенням суду про притягнення Директора Національного бюро України (далі – НАБУ) до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, яким накладено стягнення у виді позбавлення права обіймати посади або займатися діяльністю, що пов'язані з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, Директора НАБУ може бути звільнено з посади рішенням Верховної Ради України.

Поданий законопроект є альтернативним щодо проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» (щодо приведення цього закону у відповідність до чинних норм антикорупційного законодавства України)» (реєстр. № 3180 від 05.03.2020). При цьому більшість положень альтернативного

законопроекту за своїм змістом є майже тотожними тим, що містяться у проекті реєстр. № 3180.

З огляду на наведене, Головне науково-експертне управління вважає за необхідне зосередитися на тих проблемних положеннях, які притаманні лише проекту реєстр. № 3180-1. Йдеться, зокрема, про таке.

Запропонований у законопроекті підхід щодо встановлення в якості підстави для звільнення Директора НАБУ *набрання законної сили рішенням суду про притягнення його до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, яким накладено стягнення у виді позбавлення права обіймати посади або займатися діяльністю, що пов'язані з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування* суттєво обмежує можливість застосування відповідної норми. Адже такий вид адміністративного стягнення, як позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, призначається судом строком на один рік в обов'язковому порядку, коли його спеціально передбачено в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) (див. ч. 6 ст. 30 КУпАП).

Накладення згаданого вище виду адміністративного стягнення на строк від шести місяців до одного року у випадках, коли воно не передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини КУпАП, відбувається виключно за умови, якщо суд визнає за неможливе збереження за винною особою права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, тобто залежить від вирішення даного питання судом (суддею) на власний розсуд (див. ч. 5 ст. 30 КУпАП).

Аналіз складів правопорушень, розміщених у Главі 13-А КУпАП «Адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією», свідчить, що адміністративне стягнення у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю відсутнє у ч. ч. 1 та 2 ст. 172-4 («Порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності»), ч. 1 ст. 172-5 («Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання

подарунків»), ч. ч. 1, 2, 4 ст. 172-6 («Порушення вимог фінансового контролю»), ч. ч. 1 та 2 ст. 172-7 («Порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів»), ч. 1 ст. 172-8 («Незаконне використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням службових або інших визначених законом повноважень») КУпАП.

Отже, у разі вчинення низки адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією (за які у відповідних статтях (частинах статей) Особливої частини КУпАП не передбачено такий вид стягнення, як позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю) Директор НАБУ не буде підлягати звільненню із займаної посади, у той час як інші державні службовці (а Директор НАБУ є державним службовцем категорії А) за аналогічних обставин мають бути звільнені із займаних посад (п. 3 ч. 1, ч. 2 ст. 84 Закону України «Про державну службу»). З огляду на це Головне управління не може підтримати прийняття проекту у запропонованому вигляді.

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: В. Попович, Є. Корнієнко

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ТИХОНЮК СВІТЛАНА АНДРІЇВНА
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000733B420047F32C01
Дійсний до: 10.11.2020 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 16/3-2020/16134 від 24.03.2020

42354